Tablice rejestracyjne świata (5). Białoruś

Kategoria: Komunikacja i Transport
Opublikowano: poniedziałek, 18, lipiec 2011 00:00
Grzegorz P. Kubalski
Odsłony: 66140

W kolejnym odcinku cyklu poświęconego tablicom rejestracyjnym świata przyjrzymy się bliżej systemowi stosowanemu na Białorusi. Aktualnie obowiązujący system został wprowadzony w 2004 roku i w istotny sposób uprościł wcześniejszy system oparty na 25 (sic!) wzorach tablic.

Obecnie co do zasady białoruskie tablice rejestracyjne charakteryzują się czarnymi znakami na białym tle. Numer rejestracyjny składa się z czterech cyfr po których znajdują się dwie litery, łącznik i kolejna cyfra. Używane są wyłącznie litery pojawiające się zarówno w alfabecie łacińskim, jak i cyrylicy (czyli: A, B, C, E, I, K, M, H, P, O, T, X). Miejsce rejestracji jest zdeterminowane przez końcową cyfrę. I tak – końcowa cyfra 1 oznacza Brześć, 2 – Witebsk, 3 –Homel, 4 – Grodno, 5 – region miński, 6 – Mogilew, 7 – Mińsk (miasto).

Z lewej strony numeru rejestracyjnego znajduje się – w górnej części białoruska flaga, w dolnej – międzynarodowy wyróżnik Białorusi – „BY”. Tablice rejestracyjne wydawane dla niektórych typów pojazdów mają odmienną kolejność znaków. Dla ciężarówek zaczynają się literą, następnie są cztery cyfry, kolejna litera, łącznik i kolejna cyfra, dla autobusów (wg niektórych źródeł również dla innych pojazdów służb publicznych) – zaczynają się dwiema literami, po których następują cztery cyfry, łącznik i kolejna cyfra.

Od tej zasady wyjątek stanowią pojazdy korpusu dyplomatycznego – mają one białe litery na czerwonym tle, zaś numer rejestracyjny składa się z oznaczenia „CD” i następujących po nim czterech cyfr, łącznika i kolejnej, piątej cyfry (odnoszącej się analogicznie do miejsca rejestracji pojazdu).

Warto dodać, że przed rokiem 2004 tablice rejestracyjne pojazdów należących do podmiotów krajowych miały czerwone znaki na białym tle, pojazdy będące w dyspozycji MSW – białe znaki na czerwonym tle, zaś pojazdy zarejestrowane przez podmioty zagraniczne (zarówno osoby prawne, jak i osoby fizyczne – cudzoziemców) czarne znaki na żółtym tle. W tym ostatnim przypadku numer rejestracyjny składał się z wyróżnika literowego (jedno lub dwuliterowego) oraz czterech cyfr. Wyróżnik zależał od typu właściciela pojazdu. I tak:

- „CD” oznaczało samochody przedstawicielstw dyplomatycznych;
- „CC” – samochody przedstawicielstw konsularnych;
- „T” – samochody personelu technicznego ambasad, konsulatów i innych placówek;
- „K” – samochody akredytowanych przedstawicieli mediów zagranicznych;
- „M” – samochody zagranicznych banków i firm działających na Białorusi;
- „P” – samochody osób prawnych obcych państw i bezpaństwowców.

Phoca PDF